

Sygn. VPa 143/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSR del. Sławomir Dudek (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa B. C. (1)

przeciwko Poradni (...)w R.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powódki B. C. (1) od wyroku Sądu Rejonowego

w Radomsku IV Wydziału Pracy z dnia 11 czerwca 2013r.

sygn. IV P 175/11

1. *oddala apelację,*

2. *zasądza od powódki B. C. (1) na rzecz pozwanej Poradni (...)w R. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.*

V Pa 143/13 U Z A S A D N I E N I E

Pozwem z dnia 11.X.11r. skierowanym przeciwko Staroście Powiatu (...) i Zarządowi Powiatu (...) oraz Poradni P. (...)w R. B. C. (1) odwołała się od Uchwały Zarządu Powiatu (...) nr (...) z dnia 4.X.11r. w sprawie odwołania jej ze stanowiska dyrektora Poradni P.(...)w R..

Pozwana (...) w odpowiedzi na pozew wniosła o jego odrzucenie w zakresie złożonego odwołania od uchwały Zarządu Powiatu (...) oraz o oddalenie powództwa w zakresie żądania przywrócenia do pracy.

Pozwany Starosta Powiatu (...) wniósł o odrzucenie pozwu w zakresie odwołania od uchwały Zarządu Powiatu (...) oraz o oddalenie powództwa w zakresie żądania przywrócenia do pracy.

Pełnomocnik powódki pismem procesowym z dnia 16.I.12r. wskazał jako stronę pozwana Poradnię P.(...)w R., wniósł o przywrócenie powódki na stanowisko dyrektora poradni, a w razie nieuwzględnienia powództwa w tym zakresie wniósł

o zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia otrzymywanego przez powódkę na stanowisku dyrektora.

W piśmie procesowym z dnia 17.II.12r. pełnomocnik powódki wnosił o przywrócenie jej do pracy na stanowisku dyrektora poradni, a w razie nieuwzględnienia roszczenia wnosił o zasądzenie na rzecz powódki odszkodowania w wysokości równowartości dodatku funkcyjnego za okres od daty odwołania ze stanowiska (XI.11r.) do końca sierpnia 2013r. wraz z 8% dodatkiem motywacyjnym za wskazany okres w łącznej kwocie 20.291.04zł ewentualnie zasądzenie odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia otrzymywanego przez powódkę na stanowisku dyrektora poradni.

Sąd Rejonowy w Radomsku postanowieniem z dnia 17.II.12r. umorzył postępowanie przeciwko Staroście Powiatu (...) i Zarządowi Powiatu (...).

Wyrokiem z dnia 11.VI.13r. w sprawie IV P 175/11 Sąd oddalił powództwo oraz zasądził od powódki na rzecz Poradni P.(...)w (...)800.00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ten ustalił i zważył, co następuje :

Powódka B. C. (1) w dniu 1.IX.08r. została zatrudniona w Poradni P. (...)w R. na stanowisku pedagoga. Jednocześnie na podstawie uchwały nr (...)/ (...) Powiatu (...) powierzył powódce na okres od 1.IX.08r. do 31.VIII.13r. stanowisko dyrektora tej poradni.

Grono pedagogiczne poradni pismem z dnia 16.II.11r. skierowanym do Starostwa Powiatowego w R. zwróciło się o wnikliwe zbadanie relacji pomiędzy dyrektorem poradni a jej pracownikami. W piśmie wskazywano, że naruszana jest godność pracowników, podważane są ich kompetencje oraz panuje atmosfera zastraszenia.

Pismo podobnej treści grono pedagogiczne poradni skierowało w dniu 17.III.11r. do PIP w Ł..

Dnia 22.VI.11r. Rada Pedagogiczna Poradni podjęła uchwałę nr (...)w sprawie wniosku do organu prowadzącego o odwołanie dyrektora Poradni.

W dniu 13.VII.11r. odbyło się posiedzenie Rady Pedagogicznej w sprawie zapoznania się z wynikami postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ prowadzący związanego z podjęciem uchwały nr (...).

W piśmie z dnia 13.VII.11r. Starostwo Powiatowe w R. jako organ prowadzący przedstawiło wyniki postępowania wyjaśniającego w sprawie zarzutów postawionych przez Radę Pedagogiczną Poradni we wniosku o odwołanie powódki ze stanowiska dyrektora.

W piśmie z dnia 31.VIII.11r. 14 członków Rady Pedagogicznej zawiadomiło Starostę Powiatu i dyrektora Poradni o odmowie wzięcia udziału w zaplanowanym na dzień 31.VIII.11r. posiedzeniu Rady Pedagogicznej z uwagi na fakt, że nie widzą możliwości dalszej współpracy z powódką B. C..

W dniu 1.IX.11r. odbyło się w siedzibie Starostwa spotkanie Starosty – R. Z., etatowego członka zarządu powiatu –U. R., naczelnika Wydziału (...)G. S. z dyrektorem Poradni B. C. (1).

W piśmie z dnia 7.IX.11r. 14 członków Rady Pedagogicznej Poradni zawiadomiło Starostę i dyrektora Poradni o odmowie wzięcia udziału w zaplanowanym na dzień 7.IX.11r. posiedzeniu Rady Pedagogicznej z uwagi na fakt, iż nie widzą możliwości dalszej współpracy z powódką B. C..

W dniu 12.IX.11r. w Sali konferencyjnej Poradni odbyło się spotkanie przedstawicieli organu prowadzącego z dyrektorem Poradni, gronem pedagogicznym i przedstawicielami związków zawodowych.

W kolejnym piśmie z dnia 14.IX.11r. 14 członków Rady Pedagogicznej Poradni zawiadomiło Starostę i dyrektora Poradni o odmowie wzięcia udziału w zaplanowanym na dzień 14.IX.11r. posiedzeniu Rady Pedagogicznej Poradni z takim samym uzasadnieniem, jak w dwóch poprzednich pismach.

Z dniem 4.X.11r. na mocy uchwały nr (...) Zarządu Powiatu (...) powódka została odwołana ze stanowiska dyrektora Poradni P.(...)w R.. Powódka po odwołaniu ze stanowiska dyrektora wykonywała obowiązki pedagoga Poradni. W uzasadnieniu uchwały jako przyczynę wskazano zaistnienie szczególnie uzasadnionych okoliczności, polegających na utracie zdolności przewodniczenia Radzie Pedagogicznej, a tym samym utracie możliwości nadzorowania placówki, co uniemożliwia dalsze sprawowanie przez powódkę funkcji kierowniczej.

Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne. Wskazał, że odwołanie ze stanowiska dyrektora koncentruje uwagę na przysługujących pracownikowi roszczeniach. Prezentowany jest jednolity pogląd, że zatrudniony może dochodzić jedynie odszkodowania. Doszło do rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego, czego ilustracją są tezy wyroków z 9.V.97r. oraz z 19.V.09r. W pierwszym przyjęto, że odszkodowanie obejmuje jedynie dodatek funkcyjny, nie więcej niż za 3 miesiące. W drugim odstąpiono od tego stanowiska i wskazano, że odpowiednie stosowanie art. 45§2 kp i art. 47¹ kp wobec dyrektora szkoły odwołanego na podstawie art. 38 ustawy o systemie oświaty nie uzasadnia ograniczenia wysokości odszkodowania do wartości dodatku funkcyjnego. Podmiotem legitymowanym biernie w sprawie dotyczącej roszczeń nauczyciela –dyrektora szkoły jest szkoła.

W sprawie niniejszej powódka została odwołana ze stanowiska dyrektora pozwanej Poradni na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7.IX.91r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. Nr 256 z 2004r. poz.2572). Przepis ten przewiduje, że organ który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce odwołuje nauczyciela ze stanowiska w przypadkach szczególnie uzasadnionych. Jeżeli w przepisie tym przewidziana jest możliwość odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego „w przypadkach szczególnie uzasadnionych” to można użyć stwierdzenia, że podstawy odwołania dyrektora określone w pkt 1 ust. 1 art. 38 ustawy ustawodawca uznaje za przypadki zwyczajne, typowe, bazujące na negatywnej ocenie pracy czy wykonywania bieżących zadań nauczyciela-dyrektora szkoły. Za przypadki szczególnie uzasadnione należy uznać : 1) zdarzenia o charakterze zupełnie wyjątkowym, nadzwyczajnym (wykraczające poza działania rutynowe, codzienne), 2) mające charakter niedopełnienia obowiązków lub naruszenia uprawnień, określonych prawem, przez nauczyciela-dyrektora szkoły, 3) przy czym stwierdzone uchybienia nauczyciela są tego rodzaju, że powodują destabilizację w realizacji funkcji (dydaktycznej, wychowawczej i oświatowej) szkoły i dlatego 4) konieczne jest natychmiastowe zaprzestanie wykonywania funkcji dyrektora, albowiem dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora godzi w interes szkoły jako interes publiczny.

Ustalony stan faktyczny prowadzi do oczywistego wniosku, że organ prowadzący pozwaną Poradnię wobec narastającego konfliktu między powódką a większością Rady Pedagogicznej ocenił taką sytuację jako przypadek szczególnie uzasadniony wymagający podjęcia decyzji o odwołaniu dyrektora placówki. Skala konfliktu doprowadziła bowiem do takiego stanu, że nie odbyły się 3 posiedzenia Rady Pedagogicznej, co uniemożliwiało ustalenie planu pracy pozwanej Poradni na rok szkolny 2011/2012. W tych warunkach należy zasadnie przyjąć, iż powstało zagrożenie destabilizacją w wypełnianiu podstawowych funkcji przez pozwaną Poradnię. Organ prowadzący prawie pół roku próbował rozwiązać sytuację konfliktową podejmując rozmowy z udziałem grona pedagogicznego, dyrektora, przedstawicieli organu prowadzącego i organizacji związkowej.

Sąd Rejonowy ocenił, że analiza ustalonych niespornych faktów pozwala na przyjęcie stanowiska, iż organ prowadzący pozwaną Poradnię właściwie ocenił sytuację powstałą w placówce i trafnie uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek powodujący konieczność odwołania powódki ze stanowiska dyrektora w trakcie roku szkolnego bez wypowiedzenia. Dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora przez powódkę uniemożliwiało normalne funkcjonowanie poradni oraz godziło w jej interes.

Z tych powodów zarówno żądanie przywrócenia powódki do pracy jak też zasądzenia odszkodowania jako bezzasadne Sąd oddalił.

Apelację od wyroku wniosła strona powodowa. W apelacji zarzuciła wyrokowi : **I.** naruszenie art. 233§1 kpc poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i brak wszechstronnego rozważenia, prowadzące do błędnego przyjęcia, że dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora przez powódkę uniemożliwiało normalne funkcjonowanie poradni oraz godziło w jej interes, podczas gdy z protokołu kontroli PIP przeprowadzonej w dniach 13, 20, 21, 22, 26 kwietnia 2011r., z protokołu kontroli doraźnej z dnia 4.VIII.11r. przeprowadzonej w Poradni przez Kuratorium (...) w Ł. w dniach 2-3.VIII.11r., z pisma Wydziału (...) Starostwa Powiatowego w R. z dnia 18.VIII.11r., w którym Zarząd Powiatu nie przychylił się do wniosku części grona pedagogicznego o odwołanie powódki ze stanowiska dyrektora Poradni, z pisma grupy pracowników z dnia 24.VI.11r. adresowanego do Starosty, z zeznań świadka D. L. wynika, że nie wykazano nieprawidłowości w zakresie kierowania Poradnią przez powódkę, co jednoznacznie wskazuje, że brak uczestnictwa części grona pedagogicznego w posiedzeniach Rady Pedagogicznej jako nieusprawiedliwiony stanowi uchybienie przeciwko porządkowi pracy, za który wszystkim nieobecnym została nałożona kara nagany i sam przez się w żadnym razie nie mógł być okolicznością uniemożliwiającą funkcjonowanie placówki, a tym bardziej godzącą w jej interes; powódka pełniąc funkcje dyrektora przez cały czas sprawowania funkcji miała możliwość nadzorowania placówki i skutecznego kierowania nią i kompetencja ta przysługiwała jej niezależnie od nieusprawiedliwionych działań części grona pedagogicznego, **II.** naruszenie art. 328§2 kpc mające wpływ na wynik sprawy poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku konkretnych etapów wykładni klauzuli generalnej zawartej w art. 38 ust. 1 pkt 1 ustawy dotyczącej „szczególnie uzasadnionego przypadku”, uniemożliwiającego odczytanie motywów rozstrzygnięcia.

W przypadku nieuwzględnienia powyższych zarzutów **III.** naruszenie art. 38 ust.1 pkt 1 ustawy poprzez jego błędną wykładnię i nieuzasadnione przyjęcie, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek powodujący konieczność odwołania powódki ze stanowiska dyrektora w trakcie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

W uzasadnieniu apelacji skarżącą podniosła, że wyrok bezzasadnie i sprzecznie z materiałem dowodowym przyjmuje, jakoby dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora przez powódkę uniemożliwiało normalne funkcjonowanie placówki. Żadna z przeprowadzonych kontroli nie wykazała nieprawidłowości w zakresie prowadzenia Poradni przez powódkę. Pozostały materiał zgromadzony w sprawie i artykułowany przez część grona pedagogicznego w toku postępowania to zbiór pomówień i subiektywnych odczuć niezadowolonej części pracowników placówki z tego, że powódka pełniąc funkcję dyrektora próbowała usprawnić funkcjonowanie placówki i poprawić efektywność pracy, w interesie przede wszystkim dzieci i młodzieży oraz ich rodziców, a w oczach pracowników jawiło się to jako „utrudnianie” życia. Zostało wskutek działań podjętych przez część grona pedagogicznego przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. Po jego przeprowadzeniu nie doszło do odwołania powódki z funkcji dyrektora, a stawiane jej zarzuty nie potwierdziły się, ta część grona pedagogicznego zaprzestała udziału w zgromadzeniach Rady Pedagogicznej bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, próbując w ten sposób ewidentnym szantażem doprowadzić do odwołania powódki z funkcji dyrektora.

Zgodnie z przepisami powódka dążyła do normalizacji stosunków i zażegnania konfliktu w celu umożliwienia dalszego niezakłóconego funkcjonowania Poradni. Wobec nauczycieli uchylających się bez żadnego rzeczywistego powodu od obowiązku uczestnictwa w posiedzeniach Rady Pedagogicznej zostały zastosowane kary porządkowe –nagany. Kary okazały się nieskuteczne. Uciążliwe naruszanie podstawowych obowiązków pracowniczych przez część grona pedagogicznego spowodowała wystąpienie przez powódkę w dniu 28.IX.11r. do Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...). Jednak po odwołaniu powódki z funkcji dyrektora nie zastosowano dalszych konsekwencji wobec tych pracowników.

W sprawie zarysował się konflikt pomiędzy powódką sprawującą funkcje dyrektora Poradni a częścią grona pedagogicznego, próbującego ewidentnym szantażem wymusić na organie prowadzącym odwołanie niewygodnego (bo wymagającego) dyrektora. Powódka swe obowiązki wykonywała prawidłowo, natomiast pracownicy nie wykonywali obowiązków. Niezrozumiałe jest więc rozstrzygnięcie polegające na odwołaniu powódki z funkcji dyrektora w celu- rzekomo – zachowania prawidłowego funkcjonowania Poradni, zwłaszcza że powódka wskazywała

na istniejące w tym zakresie możliwości i korzystała z przysługujących jej instrumentów do rozwiązania konfliktu i zapobieżenia braku quorum na posiedzeniach Rady Pedagogicznej.

Sąd Rejonowy- zdaniem skarżącej- w uzasadnieniu orzeczenia nie wyjaśnił, na jakiej podstawie przyjął, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek powodujący konieczność odwołania powódki ze stanowiska dyrektora Poradni.

Sąd Rejonowy całkowicie błędnie przyjął, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek powodujący konieczność odwołania powódki ze stanowiska dyrektora w trakcie roku szkolnego bez wypowiedzenia, o jakim mowa w art. 38 ust.1 pkt 2.

Pojęcie „przypadki szczególnie uzasadnione” jest pojęciem ogólnym, niedookreślonym, swoistą klauzulą generalną, które winno być interpretowane wąsko. W orzecznictwie od dawna przyjmuje się, że przepis ten stanowi wyjątek od zasady stabilności stosunku zatrudnienia, a więc jego wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podjęto próby interpretacji tej klauzuli generalnej. Sąd Rejonowy powołał się w uzasadnieniu na wyrok WSA w Białymstoku z dnia 26.IV.12r. ((...) SA/Bk 924/11), w którym przedstawiono elementy konstrukcyjne „przypadków szczególnie uzasadnionych” :

1) zdarzenie (działanie lub zaniechanie) o charakterze zupełnie wyjątkowym, nadzwyczajnym (wykraczającym poza działania rutynowe, codzienne), 2) mające charakter niedopełnienia obowiązków lub naruszenia uprawnień, określonych prawem przez nauczyciela-dyrektora szkoły, 3) przy czym stwierdzone uchybienia nauczyciela są tego rodzaju, że powodują destabilizację w realizacji funkcji (dydaktycznej, wychowawczej i oświatowej) szkoły i dlatego 4) konieczne jest natychmiastowe zaprzestanie wykonywania funkcji dyrektora, albowiem dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora godzi w interes szkoły jako interes publiczny.

Cechy te w żaden sposób nie przystają do stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Powyższe odnowi się bowiem do niedopełnienia obowiązków lub naruszenia uprawnień przez nauczyciela-dyrektora. Te uchybienia mają powodować destabilizację w realizacji funkcji szkoły. Sąd Rejonowy pominął, że to nie dyrektor, a część grona pedagogicznego dopuścili się uchybień przeciwko porządkowi pracy. Nie sposób więc danej sytuacji zakwalifikować jako takiego szczególnego przypadku nie przyjmując jednocześnie wystąpienia uchybień po stronie dyrektora placówki. Sąd Rejonowy pomija ustalenie wystąpienia uchybień w ogóle i bezpośrednio przechodzi do formułowania samego wniosku o powstaniu „zagrożenia destabilizacją w wypełnianiu podstawowych funkcji przez Poradnię”.

Idąc tym torem rozumowania, grupa pracowników każdorazowo mogłaby skutecznie doprowadzić do odwołania dyrektora bez jakiegokolwiek uzasadnienia, uniemożliwiając w sposób bezprawny funkcjonowanie placówki. A takie rozwiązanie jest wręcz absurdalne.

W orzecznictwie sądowym dotyczącym spraw pracowniczych nauczycieli wskazuje się także na to, że w sytuacji gdy podłożem rozwiązania stosunku pracy jest konflikt pracowniczy, pracodawca analizując kwestie odwołania winien opierać się na przesłankach obiektywnych, tzn. ustalić kto jest winien konfliktu.

Z tych względów strona powodowa wносиła o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu (art.385 kpc).

Wbrew twierdzeniom strony powodowej Sąd I instancji zebrał w sprawie obszerny materiał dowodowy i dokonał jego wnikliwej oceny. Materiał dowodowy jest w pełni wystarczającym dla wyrokowania, nie wymaga uzupełnienia. Sąd Rejonowy poza zeznaniami świadków dysponował również wskazanymi przez powódkę w apelacji. Wbrew twierdzeniom powódki dokumenty dotyczące przeprowadzonych kontroli w pozwanej Poradni

wskazują na pewne niedociągnięcia w funkcjonowaniu placówki, zawierają zalecenia dotyczące przestrzegania przepisów prawa określających kompetencje Rady Pedagogicznej, jak i zasad zatrudniania określonych w Karcie Nauczyciela, czy wreszcie współpracy kierownictwa Poradni z organem prowadzącym w zakresie zatwierdzania planów organizacyjnych placówki.

W sprawie zaś w sposób niesporny zostało ustalone, że część grona pedagogicznego odmówiła uczestnictwa w 3 kolejnych posiedzeniach Rady Pedagogicznej, że w tym samym czasie odbyło się spotkanie kierownictwa Powiatu z dyrektorem Poradni, że podjęte zostały działania dla zażegnania istniejącego konfliktu. Powódka jako uczestniczka tychże podjęła dla normalizacji stosunków i zażegnania konfliktu w Poradni decyzje w postaci ukarania nauczycieli karami porządkowymi i wystąpieniu do Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) o dalsze konsekwencje wobec tych nauczycieli.

Niezasadne są więc zarzuty powódki dowolnej oceny materiału dowodowego i brak jego wszechstronnego rozważenia. Sąd I instancji dokonał właściwej oceny dowodów zebranych w sprawie i wywiódł zeń prawidłowe wnioski. A sprowadzają się one do ustalenia, że w pozwanej Poradni zaistniał konflikt pomiędzy częścią grona pedagogicznego a dyrektorem Poradni oraz, że konflikt ten nadal narasta.

A to jak zasadnie przyjął Sąd Rejonowy skutkowało uniemożliwieniem działania takiego organu placówki, jakim jest Rada Pedagogiczna, organ który posiada zgodnie z prawem duży zakres kompetencji zarówno stanowiących, jak i opiniujących (art. 41 ustawy systemowej).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji dokonał właściwej oceny prawnej podjętej przez organ prowadzący uchwały z dnia 4.X.11r. o odwołaniu B. C. z funkcji dyrektora Poradni. Odwołanie powódki nastąpiło na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7.IX.91r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. Nr 256 z 2004r. poz. 2572 ze zm.). I w ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że zachodził „szczególnie uzasadniony przypadek” powodujący konieczność zaprzestania wykonywania funkcji dyrektora. Dla zastosowania tego przepisu konieczne jest wystąpienie konkretnych, poważnych przyczyn, nawet niezależnych i niezawinionych, gdy konieczne jest natychmiastowe zaprzestanie funkcji przez dyrektora. Szczególnie uzasadniony przypadek to także sytuacja wymagająca odwołania ze względu na prawidłowe funkcjonowanie szkoły (tak wyrok SN z 8.III.13r. – II PK 195/12).

W sprawie niniejszej w ustalonym w sposób prawidłowy stanie faktycznym zasadnym było odwołanie powódki z funkcji dyrektora Poradni, jej dalsze pełnienie tej funkcji czyniłoby niemożliwym właściwe funkcjonowanie Poradni i jej organów. Zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 38 ust.1 pkt 2 ustawy należało więc uznać za chybiony.

Apelacja strony powodowej jest tylko polemiką z prawidłowymi ustaleniami dokonanymi przez Sąd I instancji i właściwą oceną prawną zaskarżonej uchwały. Sąd I instancji zasadnie ustalił prawidłowe zastosowanie przepisu art. 38 ust.1 pkt 2 ustawy. Dlatego żądania powódki oddalił.

Apelacja kwestionująca to rozstrzygnięcie jako niezasadna podlega oddaleniu.